

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς:

Τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης

Την κ. Υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας

ΘΕΜΑ: «Εφαρμογή ν. 4800/21 για τη συνεπιμέλεια, ισότητα των δύο φύλων και καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας(άρθρο 4 παρ. 2 Σ), κλονισμός ελληνικής οικογένειας»

Στις 16 Σεπτεμβρίου 2021, ξεκίνησε η ισχύς του νόμου 4800/21 για τη συνεπιμέλεια ρύθμιση της διαδικασίας και των όρων της συνεπιμέλειας, ώστε να διασφαλίζεται από την Ελληνική Πολιτεία ότι αφενός, τα παιδιά των διαζευγμένων γονέων θα συνεχίσουν να ζουν και με τους δύο γονείς, οι οποίοι θα φροντίζουν από κοινού και εξίσου για την ανατροφή τους και τις καθημερινές τους ανάγκες, και αφετέρου, και οι δυο γονείς θα έχουν την επιμέλεια και δεν θα στερούνται το γονεϊκό τους δικαίωμα για μια συνεχή και αδιάλειπτη παρουσία στη ζωή των παιδιών τους, δεδομένου ότι ο μέχρι τώρα και κατά γενική παραδοχή- απαρχαιωμένος θεσμός της αποκλειστικής επιμέλειας του ενός γονέα, συνήθως της μητέρας, επέφερε αρκετές διαταραχές στις σχέσεις του άλλου γονέα με το παιδί του, οδηγώντας ακόμα και στην πλήρη αποξένωσή του από αυτό.

Παράλληλα, με τα διαζύγια που πληθαίνουν μέσα στην ελληνική κοινωνία, παρατηρούνται φαινόμενα αύξησης των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας από νυν ή πρώην συζύγους, οι οποίες, όμως, πρέπει να τεκμηριώνονται και να στοιχειοθετούνται προκειμένου να μην γίνεται καταχρηστική άσκηση αυτών και να γελοιοποιούνται, κατ' ουσίαν. Στην περίπτωση αυτή, όπως αντιλαμβάνεστε, ακόμα και αν ο σύζυγος αθωωθεί λόγω έλλειψης στοιχείων, παραμένει η ηθική του απαξίωση στα μάτια των παιδιών του και η μητέρα μπορεί να χρησιμοποιήσει την καταγγελία και μόνο προκειμένου να απαξιώσει τον πατέρα από τα τέκνα και να ζητήσει από το δικαστήριο την πλήρη επιμέλεια.

Μια τέτοια πρακτικοποίηση καταστάσεων, κατά το πρότυπο δυτικών κρατών όπου αρκεί η απλή καταγγελία μιας γυναίκας για κακοποίηση εναντίον της και ο φερόμενος ως δράστης συλλαμβάνεται με την αυτόφωρη διαδικασία, θα μπορούσε να οδηγήσει στην πόλωση των σχέσεων των δύο φύλων, στον

κλωνισμό της εμποτισμένης, στην απέχθεια των νέων, ιδίως, αντρών για το γάμο, αφού θα φοβούνται ότι η σύζυγος θα μπορεί να στραφεί εναντίον τους με αναπόδευκτη πρόφαση, με τελικό αποτέλεσμα τον πλήρη κλωνισμό της ελληνικής οικογένειας και την κατάρρευσή της, προς όφελος, φυσικά, των εισαχθέντων στη χώρα μας πληθυσμών, όπου οι δικοί τους νόμοι επιτρέπουν τον ενδογαμικό βιασμό των γυναικών και την πολυγαμία.

Σκοπός του εν λόγω Νόμου είναι η προώθηση των συμφερόντων των παιδιών, που δεν πρέπει να στερούνται τους διαζευγμένους γονείς τους, αλλά συνεχίσουν να διαβιούν μαζί τους και να ανατρέφονται από αυτούς, γεγονός απαραίτητο για την ομαλή κοινωνικοψυχική ανάπτυξή τους, ενώ από την πλευρά των γονέων θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να σφυρηλατούν ισχυρούς δεσμούς με το παιδί τους, και όχι να περιορίζονται σε ένα «σκιάδη» ρόλο, λόγω της αραιότερης επικοινωνίας, κατά μέσο όρο μια ή δύο φορές την εβδομάδα, κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο και/ή κάποιες αργίες και διακοπές, που δεν επιτρέπει την εξοικείωση και την ανάπτυξη μιας ουσιαστικής οικογενειακής σχέσης.

Ερωτώνται οι Αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Επί της πορείας της εφαρμογής της συνεπιμέλειας από τα δικαστήρια, και αν έχουν συσταθεί οικογενειακά δικαστήρια που ασχολούνται εξειδικευμένα με τέτοιες υποθέσεις.
2. Αν τηρείται η αρχή της ισότητας των δύο φύλων κατά την εκδίκαση αιτήσεων για τη συνεπιμέλεια.
3. Αν υπάρχει πρόθεση βελτίωσης των κενών του εν λόγω νόμου με νεότερο νομοθέτημα ή τροποποίηση του.
4. Δεδομένου ότι υπάρχει πλούσια βιβλιογραφία πάνω στο θέμα της γονεϊκής αποξένωσης, που συνιστά μορφή κακοποιητικής συμπεριφοράς αλλά και πληροί την αντικειμενική υπόσταση της ενδοοικογενειακής βίας, αν θα μπορούσε να ποινικοποιηθεί, και ως ιδιώνυμο ακόμα αδίκημα.
5. Με ποιο τρόπο έχει εναρμονίσει η χώρα μας τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται για τη συνεπιμέλεια με τις σχετικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθώς και με το άρθρο 18 παρ. 1 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού (ν. 2101/1992);
6. Γιατί οι δικαστικές αποφάσεις που αφορούν τη ρύθμιση θεμάτων επικοινωνίας με τα τέκνα και άλλα παρεμφερή θέματα δεν εκτελούνται; Μήπως απαιτείται η θέσπιση αυστηρότερων ποινών για το αδίκημα της παραβίασης δικαστικής απόφασης (άρθρο 169 Α Π.Κ.) ώστε ο αποξενωτής γονέας να μην στερεί με διάφορες προφάσεις και περιορισμένο δικαίωμα επικοινωνίας που του έχει απονεμηθεί με δικαστική απόφαση;

7. Αν τηρείται η αρχή της ισότητας σε όλες τις περιπτώσεις καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας ή αν, κατά παρέκκλιση από το τεκμήριο εν αμφιβολία υπέρ του κατηγορουμένου (in dubio pro reo), αρκεί μια απλή καταγγελία της συζύγου, νυν ή πρώην, χωρίς ιατροδικαστική εξέταση, προκειμένου ο σύζυγος να συλληφθεί.

8. Ποια ειδικά μέτρα στήριξης της ελληνικής οικογένειας λαμβάνονται και προωθούνται.

9. Ποια ειδικά μέτρα για την αποφυγή της γονεϊκής αποξένωσης λαμβάνονται και προωθούνται.

Αθήνα, 13/04/2024

Ο ερωτών βουλευτής

Φλώρος Κωνσταντίνος

Ανεξάρτητος Βουλευτής Λαρίσης